

Умовою ефективного здійснення комунікацій є чіткий розподіл обов'язків, повноважень і відповідальності структурних підрозділів, дотримання службової етики взаємовідносин, використання сучасних засобів зв'язку тощо. Характер комунікаційної системи будь-якого ВНЗ залежить від типу структурних систем, що використовуються для побудови управлінської системи.

Література

1. Лук'янець Т. І. Маркетингова політика комунікацій: Навч. посібник. — 2-ге вид., доп. і перероб./ Лук'янець Т. І. [Текст]. - К.: КНЕУ, 2003. —524 с.
2. Павленко А. Ф. Маркетингові комунікації: сучасна теорія і практика / А. Ф. Павленко, А. В. Войчак, Т. О. Примак [Текст]. - К. : КНЕУ, 2005. - 408 с.

ПРОФІЛАКТИКА ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Товканець Оксана Сергіївна

Вище професійне училище № 3 м.Мукачєва
89600, вул Кооперативна , 2, м. Мукачєво, Україна

Розкрито проблему профілактики девіантної поведінки та зазначено напрями організації профілактичної роботи на сучасному етапі. Охарактеризовано середовищний, клініко-біологічний, особистісно-орієнтований, заборонний, неформальний, пропаганду здорового способу життя і реалізація різних програм зміцнення здоров'я, особистісно-прикладний напрями.

Профілактику девіантної поведінки можна визначити як двосторонній, взаємопов'язаний процес. З одного боку - це створення оптимальних умов, що сприяють усуненню десоціалізуючих впливів з боку найближчого оточення, а з іншого - це розвиток емоційно-чуттєвої, вольової та пізнавальної сфери учнів [1;27]. Основними напрямами організації профілактичної роботи на сучасному етапі можна виділити наступні.

Середовищний напрям, пов'язаний з поясненням причин поведінки людей, включеністю їх в соціальні спільності та взаємодією зі соціальним середовищем, звідси профілактика девіантної поведінки - це робота зі середовищем життєдіяльності дитини (виховує середовище за місцем проживання, в дитячій колонії, в сім'ї, комплексний підхід до формування комфортного середовища життєдіяльності дитини та інше).

Клініко-біологічний напрям, представники якого говорять про роль генетичного впливу на поведінку людини, фізичних, фізіологічних, психопатологічних, екологічних чинниках. У цьому випадку основний напрямок у профілактиці - реалізація комплексу медичних і психологічних заходів.

Особистісно-орієнтований напрям, що пояснює виникнення девіантної поведінки дією сукупності факторів, що мають соціальну, біологічну, психологічну природу. Представники даного напрямку розглядають профілактику як роботу з самою особистістю, з формуванням у

людини навичок самостійного прийняття рішень, вміння протистояти впливу групи і вирішувати конфліктні проблеми.

Заборонний напрям. Реалізується через систему моралізування, що ті чи інші девіації - це порушення всіляких існуючих у суспільстві соціально-моральних, етичних та інших норм, або через систему заходів, пов'язану із залякуванням людини.

Неформальний напрям. Молодим людям досить багато розповідають про шкоду наркотиків, про механізм дії їх на організм людини, про наслідки вживання різних психоактивних речовин, про шкоду пияцтва і алкоголізму, про наслідки необдуманих протиправних дій, про шкоду проституції, в першу чергу, для здоров'я жінки чи чоловіка.

Пропаганда здорового способу життя і реалізація різних програм зміцнення здоров'я як напрям профілактики. У ході такої роботи по зміцненню здоров'я заохочується розвиток альтернативних звичок (заняття спортом, активний відпочинок без тютюну і алкоголю, обґрунтований і здоровий режим праці і харчування тощо), які можуть стати бар'єром, що перешкоджає поведінці, що наносить шкоди здоров'ю.

Особистісно-прикладний напрям. Механізм реалізації даного напрямку націлений на використання різних форм занять, для формування у людини навичок самостійного прийняття рішень, вміння вирішити проблемні ситуації, навичок вирішення проблем спілкування і вміння вести себе в стресовій ситуації, вміння протистояти тиску групи і вирішувати конфліктні ситуації.

Кожен з вищерозглянутих напрямів має як переваги, так і недоліки. Важливо вміти використовувати ці напрями профілактики адекватно і в комплексі з метою створення оптимальних умов життєдіяльності, формування життєздатного середовища кожної дитини, підлітка тощо.

Література

1. Овчарова Р.В. Справочная книга социального педагога / Р.В Овчарова. - М.: Сфера, 2001.- 80 с.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЩОДО ШКІЛЬНОЇ ІСТОРИЧНОЇ ОСВІТИ

Томаченко Олександр Володимирович

Волинський національний університет імені Лесі Українки
43025, Волинська обл., м. Луцьк, просп. Волі, 13

Розглядаються державницькі позиції України щодо освіти загалом та шкільної історичної освіти зокрема. Названі нормативно-правові документи, що визначають державну стратегію в галузі освіти.

З 90-х рр. ХХ ст. в освіті України розпочалися еволюційні процеси, спрямовані на її приведення у відповідність до освітньої системи світового рівня, обов'язковими ознаками якої є доступність і якість. За останні роки упродовж цього еволюційного періоду українська система освіти зазнала суттєвих змін у всіх її системотвірних елементах. Йдеться про мережу закладів освіти, диверсифікацію їхніх типів, змісту, методів і форм навчального та виховного процесу, методологічних засад його здійснення, а також про систему управління освітою, яка за своєю